

قزوین از بهشت گمشده تا شهر درجه دوم

۵ اردیبهشت ۱۴۰۳ ساعت ۱۲:۳۳

در دوره قاجار قزوین شهری در جه اول به حساب نمی‌آید. هرچند تعداد ساکنان آن را به تفاوت میان ۵۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ تن تخمین زده‌اند

قزوین در دوره قاجار شهری مهم محسوب می‌شد. البته به اعتقاد برخی از افراد، این شهر اهمیت خود را نسبت به دوره‌های گذشته از دست داده بود و شهری درجه دوم محسوب می‌شد. با این حال، این شهر در آن دوره از جمعیت قابل توجهی برخوردار بود.

«قزوین زمانی یکی از مهمترین شهرهای شمال ایران بوده است. در زمان میلتن، در انگلستان، بدان پایه از شهرت بوده که وی نامش را در «بهشت گمشده» خویش ذکر کرده است. تاریخ طولانی شهر از قرن چهارم میلادی، یعنی از زمانی که به وسیله شاپور دوم، شاهنشاه ساسانی، بنیان شد، آغاز می‌شود. چهار قرن بعد هارون الرشید آن را مورد عنایت قرار داد و قزوین در آغاز قرن دهم میلادی (قرن ششم هجری) تا بدان حد ترقی کرده بود که با قوت در جغرافیای غربی خود چندین صفحه به توصیف آن اختصاص داده است. در قرن دهم هجری (قرن شانزدهم میلادی)، نخستین بار قزوین شهری سلطنتی شد. زیرا شاه طهماسب اول صفوی آن را پایتخت خویش قرار داد. اما اصفهان و تهران به ترتیب جای آن را به عنوان پایتخت مملکت، گرفتند و از این رو اکنون دیگر قزوین شهری در جه اول به حساب نمی‌آید. هرچند تعداد ساکنان آن را به تفاوت میان ۵۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ تن تخمین زده‌اند.»

منبع: آبراهام والتاین ویلیامز جکسن، سفرنامه جکسن (ایران در گذشته و حال) ترجمه منوچهر امیری و فریدون بدره‌ای، تهران، علمی و فرهنگی، ۱۳۸۵، صص ۴۹۹-۵۰۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49615/دوم-درجه-شهر-گمشده-بهشت-قزوین/49615>